

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ ปัจจุบันประเทศไทยกำลังพัฒนาไปสู่ประเทศไทยอุตสาหกรรมใหม่ (NICS) ซึ่งจะต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีคุณภาพสูง โดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ จอร์จ ดี เนลสัน (2534 : 8) ที่ว่า "...ขณะนี้วิชาชีววิทยาศาสตร์โดยเฉพาะสาขาคณิตศาสตร์และฟิสิกส์ ก้าสั่งมีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาประเทศไทย และยังเป็นรากฐานของเทคโนโลยีขั้นสูง อย่างเช่น คอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์การบิน หรือวิศวกรรม"

จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ที่ได้ให้ความสำคัญต่อด้านนี้ โดยให้แนวทางในการจัดการศึกษาที่เกี่ยวกับเนื้อหา จะต้องมีการพัฒนาเนื้อหาสาระทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ทันกับความเจริญก้าวหน้าของโลก เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สามารถประดิษฐ์คิดค้น นาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีพื้นฐาน และเทคโนโลยีที่คิดค้นใหม่มาประยุกต์ได้อย่างเหมาะสม ในการจัดกระบวนการ การเรียนการสอนที่จะให้ผู้เรียนเข้าใจ รู้จักคิดแบบวิทยาศาสตร์ และเอื้อให้ผู้เรียนไฟหานความรู้ รู้จักคิดเป็น รวมทั้งมีความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้สนับสนุน ครู เป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะหาให้จุดมุ่งหมายบรรลุตามแผนได้ ดังที่ สมเด็จพระปรมินทรมหาภาราชานุภาพ ทรงมีพระดำรัสเกี่ยวกับครู ว่า "ครูมีความสำคัญมาก เพราะการศึกษาจะเจริญได้เพียงได้ชื่นอยู่กับ ครู" (อ้างถึงใน วุฒิชัย มูลศิลป์, 2526 : 72) และ ส่ายหยุด จาปานอง (2530 : คานา) ได้ให้ความเห็นว่า "องค์ประกอบในการจัดการศึกษาที่ได้รับความสำคัญในอันดับสูง ไม่ว่าบุคคลมายได ต้ององค์ประกอบด้าน ครู "

ด้วยเหตุนี้ ครุวิทยาศาสตร์ ก็เป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อระบบการศึกษา จึงได้มีผู้ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับความต้องการครุรัฐด้วยมัชยมศึกษา เช่น งานวิจัยของ สุพร รัชตนกุล (2529 : 94) ได้อธิบายเพิ่มว่า เมื่อค่านวนโดยสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมสามัญศึกษา มีครุพี่ยงพอกับความต้องการ แต่มีครุชาตเจพะบางสาขาวิชา เช่นสาขาวิศึกษา

จากที่กล่าวมาข้างต้น จจะเห็นได้ว่า การศึกษาวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัชยมศึกษา จะบรรลุเป้าหมายได้ จะต้องอาศัยครุวิทยาศาสตร์ที่มีความพร้อม ทั้งทางด้านบริษัทภาระและคุณภาพ แต่เนื่องจากว่า ประเทศไทยต่างๆ รวมทั้งประเทศไทย มักจะประสบปัญหานี้เรื่อง การขาดแคลนครุพี่ยงพะบางสาขาวิทยาศาสตร์ ดังที่ บรรจง พงษ์ศาสตร์ อธิบดีกรมสามัญศึกษา (2536 : 7) ได้กล่าวว่า “โรงเรียนขาดแคลน ครุวิทยาศาสตร์มากที่สุด โดยเฉพาะครุสาขาพิสิกส์ขาดมาก เป็นอันดับหนึ่ง”

การที่จำนวนครุพี่ยงพอกับความต้องการของโรงเรียนจึงเป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้ครุวิทยาศาสตร์ในระดับมัชยมศึกษาจำนวนนี้ ไม่ได้สอนตรงตามสาขาวิชาของตน ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ไม่มีประสิทธิภาพ ยิ่งไปกว่านั้น ครุพี่ยงพะบางสาขาวิชาที่สอนไม่ได้ตามที่ต้องการ ยังต้องมีเวลามากพอ ที่จะทำการคืนคว้าเพิ่มเติม ด้วยเหตุนี้ครุพี่ยงพะบางสาขาวิชาที่จะมีช่วงโอมากเกินไป ดังนั้น จึงควรมีครุให้เพียงพอกับความต้องการ ไม่น้อยหนือมากเกินไป

คุณวิทยุครุพี่ยงพะ...

จากการที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะขยายโอกาสทางการศึกษา แต่ในขณะเดียวกัน ก็มีนโยบายจำกัดการเพิ่มจำนวนข้าราชการจึงหาให้กรมสามัญศึกษา ได้รับการจัดสรรอัตรา ก้าสั่ง เพิ่มใหม่ เป็นสัดส่วนน้อยกว่าที่ควรจะได้ โดยมีการปรับสูตรคำนวณหาจำนวนครุบุรุษ ในการสอนทั้งหมดในหมวดวิชาต่างๆ เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาล ดังต่อไปนี้ ดัง

$$N = (a+b+c)$$

$$Y = \text{_____} + E$$

20

Y = ครูบภิบาลติการสอนทั้งหมดในหมวดวิชา

N = คาบการเรียนในหมวดวิชา/สับดาว

a = คาบการสอนของหัวหน้าหมวด และรองหัวหน้าหมวด (ถ้ามี)

b = คาบการสอนของครูบภิบาลติงานสนับสนุนการสอน (ถ้ามี)

c = คาบการสอนของหัวหน้างานอื่น ๆ (ถ้ามี)

E = ผลรวมของจำนวนหัวหน้าหมวด รองหัวหน้าหมวดและหัวหน้างาน
(กรมสามัญศึกษา, 2535 : 2)

จากการคิดอัตรา각ก้าสังของครูบภิบาลติการสอนจากสูตรนี้ที่ได้มีการเพิ่มคาบการสอนสูงสุดท่อคน เป็น 20 คาบต่อสับดาว จะทำให้จำนวนครูบภิบาลติการสอนทั้งหมดในหมวดวิชา วิทยาศาสตร์ ที่ควรจะมีลดลงจากเดิม ซึ่งมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการสอนของครูอย่างแน่นอน เพราะหากให้จำนวนคาบการสอนที่ครูได้รับต่อสับดาวมากขึ้นจากเดิม เมื่อคิดอัตรา ก้าสังของครูบภิบาลติการสอน จากเกณฑ์มาตรฐาน ปี พ.ศ.2528 โดยคำนวณจากสูตร

ศูนย์วิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Y = จำนวนครูบภิบาลติการสอนที่ควรจะได้สูงสุดในหมวดวิชานั้น โดย
มีได้รวมหัวหน้าหมวด รองหัวหน้าหมวด และหัวหน้างาน

N = จำนวนคาบการเรียนทั้งหมดในหมวดวิชานั้น/สับดาว

a = คาบการสอนของหัวหน้าหมวด รองหัวหน้าหมวดและหัวหน้างาน

(กรมสามัญศึกษา, 2528 : 2)

จากที่กล่าวมานี้ คือ การขาดแคลนครุวิทยาศาสตร์ การเพิ่มคาบการสอนต่อสัปดาห์ของกรรมสามัญศึกษาซึ่งสั่ง เหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ในระดับมัธยมศึกษาอย่างแย่แย่นอน จึงทำให้ผู้รับจัดเกิดความสนใจอย่างยิ่งที่จะทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการครุวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อจะได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครุวิทยาศาสตร์ในด้านควบคุมการสอนต่อสัปดาห์ จำนวนรายวิชาที่สอนและงานอื่น ๆ นอกเหนือจากการประจำวัน อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของกรรมสามัญศึกษา พ.ศ.2535 หรือไม่ พร้อมทั้งทราบถึงความต้องการครุวิทยาศาสตร์ในด้านปริมาณและคุณภาพ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำบุคลากรให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน เพื่อให้การปฏิบัติงานของครุวิทยาศาสตร์ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาความเจริญก้าวหน้าของประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาภาระงานของครุวิทยาศาสตร์ ในด้านจำนวนควบคุมการสอน จำนวนรายวิชาที่สอนและงานอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอน
- เพื่อศึกษาจำนวนครุวิทยาศาสตร์ที่ต้องการเพิ่มขึ้น แต่ละสาขาวิชา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยจำแนกตามประเภท โรงเรียนส่วนกลาง โรงเรียนในเขตเมือง และโรงเรียนนอกเขตเมือง

ศูนย์วิทยทรัพยากร มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

- เพื่อศึกษาความต้องการครุวิทยาศาสตร์ด้านคุณภาพเกี่ยวกับ ความสามารถในการสอน ความสามารถเฉพาะทางวิทยาศาสตร์และความสามารถพิเศษอื่นๆ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยจำแนกตามประเภท โรงเรียนส่วนกลาง โรงเรียนในเขตเมือง และโรงเรียนนอกเขตเมือง

ขอบเขตของการวิจัย

- การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการครุวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียน

มัชಯมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยศึกษาภาระงานและจำนวนครุวิทยาศาสตร์ตามสภาพที่เป็นอยู่ จำนวนครุวิทยาศาสตร์ที่ควรมีจากเกณฑ์มาตรฐานกรมสามัญศึกษา พ.ศ.2535 รวมทั้งศึกษาความต้องการจำนวนครุวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น และความต้องการครุวิทยาศาสตร์ด้านคุณภาพที่เกี่ยวกับ ความสามารถในการสอน ความสามารถเฉพาะทางวิทยาศาสตร์ และความสามารถพิเศษอื่น ๆ ตามความติดเท้นของหัวหน้าหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

2. ประชาชน คือ โรงเรียนมัชยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยแบ่งเป็น โรงเรียนส่วนกลาง โรงเรียนในเขตเมืองและนอกเขตเมือง และหัวหน้าหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ที่อยู่ในโรงเรียนมัชยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา

ข้อตกลง เบื้องต้น ค่าตอบที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพความต้องการครุวิทยาศาสตร์ ในด้านปริมาณและคุณภาพ ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นค่าตอบที่แท้จริง และเชื่อถือได้

ค่านิยามเชิงปฏิบัติการที่ใช้ในการวิจัย

1. ครุวิทยาศาสตร์ หมายถึง ครุที่ปฏิบัติงานการสอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ และจบการศึกษาวิชาเอกทางวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนมัชยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา

2. ความต้องการครุวิทยาศาสตร์ด้านปริมาณ หมายถึงจำนวนครุวิทยาศาสตร์ที่ต้องการเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีจำนวนครุต่ำกว่าจำนวนครุที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานกรมสามัญศึกษา พ.ศ.2535 และจำนวนครุวิทยาศาสตร์ที่ต้องการเพิ่มขึ้นตามความติดเท้นของ หัวหน้าหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

3. ความต้องการครุวิทยาศาสตร์ด้านคุณภาพ หมายถึง ความต้องการครุวิทยาศาสตร์ในด้านความสามารถในการสอน ความสามารถเฉพาะสาขา และความสามารถพิเศษอื่น ๆ ตามความติดเท้นของหัวหน้าหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

4. โรงเรียนมัชยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่สังกัดกองการมัชยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

4.1 โรงเรียนในส่วนกลาง หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร

4.2 โรงเรียนในเขตเมือง หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในตัวจังหวัด ตือ ตั้งอยู่ในเขตอ่าเภอเมือง

4.3 โรงเรียนนอกเขตเมือง หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกตัวจังหวัด ตือ ตั้งอยู่นอกเขตอ่าเภอเมือง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผน การใช้อัตราภาษีสังและ เป็นแนวทางในการจัดอัตราภาษีสังคัญวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนแม้ยมศึกษาให้เหมาะสม

2. เป็นแนวทางในการผลิตคุณวิทยาศาสตร์ ของสถาบันผลิตคุณวิทยาศาสตร์ ให้สามารถผลิตคุณวิทยาศาสตร์ตามความต้องการของโรงเรียนแม้ยมศึกษาทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ

3. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการผลิตคุณ การเสริมสร้างสมรรถภาพของคุณวิทยาศาสตร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย